

#52 JOHANNES PALMSTRØM

Johannes var født 2 april 1831 på hemmanet Klef i Kville socken.

Helene Marie og Johannes Palmstrøm bodde i 1865 i Nedre Strandgt. 62,d. Sandefjord, som er kjøpmann Johs. Olsens nåværende gård i Thaulowsgate. De var strevsomme folk begge to. Om sommeren hadde de begge noe å gjøre ved badet. De levde i tarvelige kår, men hun holdt sitt hus i mønstergyldig orden, og deres 8 barn ble godt oppdratt og var vel utrustet.

NOTAT av 11.03-1994 skrevet av Henrik Palmstrøm.

Min farfar, Johannes Palmstrøm, født 1831 i Värmland, Sverige, hadde 3 måneders skolegang. Det må ha vært i 1840 da han var 9 år gammel. Læreren kom bare hvert tredje år og da samlet han så mange som mulig av passende alder. Ifølge min far, Arnfinn, måtte bestefar siste måneden hjelpe læreren med de elever som enda ikke hadde lært å lese. Man tok det vel som givet at foreldrene også hjalp sine barn med skolearbeidet. Forholdene var nok noe annerledes i 1840 enn i dag.

Jeg er blitt fortalt at en vinterdag bestefar var i skogen for å hente ved, så han en ulv som jaget en rev på den froste innsjøen. Ulven halte inn på reven, men reven hadde benyttet seg av en klump med hestelort som var frosset fast. Der tok den spenntak og seilte langt fra ulven. Slik løp de i ring, til ulven tok seg tid til å bite hestelorten løs. Da reven tok spenntak, datt den pladask og ulven var over den i en fart. Bestefar kunne ikke fortelle hvordan det gikk. Han skyndte seg hjem.

Bestefar dro til sjøs, han var tømmermann på en seilskute, kom til Sandefjord hvor han slo seg ned som snekker. Far insisterte på at han var snekkermester.

Så vidt jeg forstår, var farfar en fredsommelig mann, meget arbeidsom. Jeg er blitt fortalt at far da han gjorde militærtjeneste, skrev hjem og fortalte at det var ikke noe å klage på, alt gikk bra både med tjenesten og maten. Det eneste var at de måtte opp midt på natten klokken 6. Da lo bestefar, han var på arbeid når det ble lyst, dog sjelden tidligere enn 4. Da Petra og ?? var i Sandefjord en kort tur for å se bestefars hus i Bjerggaten, traff de en eldre mann som husket bestefar. Han hadde som liten gutt ofte sittet på bestefars skuldre.

Bestemor må ha vært av et annet gemytt. Hun besøkte oss i Oslo etter mors (Henrikke) død i 1907. Petra fortalte at Alf, som ikke var av de tålmodige, en dag stod skrikende på kjøkkenet, trampet i gulvet og skrek: "Dra hjem til Sandefjord med deg, bestemor." Jeg husker ikke bestemor slik. Jeg husker bare at hun serverte meg ertesuppe med stekte brødterninger, den beste ertesuppe jeg noensinde har smakt.